

1. Mitä ajattelet jumalanpalveluksen kehittämistä ja miten saisit myös nuoria innostumaan tästä seurakunnan tärkeimmästä kokoontumisesta?

Haluan tehdä työtä sen eteen, että jumalanpalvelus suunnitellaan ja toteutetaan entistä enemmän yhdessä, sillä jumalanpalvelus on seurakuntalaisten ja seurakunta on jumalanpalvelusta viettävä yhteisö. Osallisuus ja yhteisöllisyys ovat avainsanoja.

Kalajoella – Himanka ja Rautio mukaan lukien – jumalanpalvelus on ollut aina keskiössä ja siihen panostetaan.

Musiikki on olennainen ja vahva osa kalajokista jumalanpalvelusperinnettä.

Näin haluan olevan myös jatkossa.

Nuorten ja ylipäänsä eri ikäluokkien mukaan saaminen on haaste, johon tarttuisin perustamalla vastuuryhmiä suunnittelemaan ja toteuttamaan jumalanpalveluksia yhdessä työntekijöiden kanssa. Kukin ryhmä koostuisi eri-ikäisistä ja eri taustoista tulevista vastuunkantajista.

Tuomas-messu on yksi Kalajoella hyvin toimiva jumalanpalvelusmuoto. Siitä tutuksi tulleita toimintatapoja voidaan tuoda myös sunnuntain jumalanpalvelukseen. Juuri yhdessä tekeminen on niistä tärkeimpiä.

Onnistuminen edellyttää myös työntekijäjoukon yhteistä ymmärrystä ja näkyä jumalanpalveluksen keskeisyydestä. On pohdittava, miten viikon muu toiminta tähtää ja toisaalta lähtee sunnuntain jumalanpalveluksesta.

2. Miten aiot varmistaa tasapuolisen suhtautumisen koko seurakunnan alueella?

Kalajoen seurakunta muodostuu vanhasta Kalajoesta, Rautiosta ja Himangasta. Rautio ja Himanka ovat kappeliseurakuntia, joissa on molemmissa omanlaisensa historia ja toimintakulttuuri. Tätä haluan tukea ja kunnioittaa. Mielestäni luottamushenkilöorganisaatio, jossa on edustajia tasaisesti koko seurakunnan alueelta, pitkälti takaa alueellisen tasapuolisuuden hallinnossa ja päätöksenteossa. Haluaisin kirkkoherrana myös omalla toiminnallani vaikuttaa yhteyden ja oikeudenmukaisuuden puolesta. On tärkeää kuunnella ja kuulla seurakuntalaisten viestejä.

3. Mitä mieltä olet seurakuntarakenteen uudistamisesta?

Seurakuntarakenteen uudistamisella tähdätään siihen, että hallintoa ja taloudenhoitoa keskittämällä voitaisiin taata seurakuntien toiminnallinen itsenäisyys myös tulevaisuudessa. Koko kirkon näkökulmasta on tosiasia, että jäsenmäärä ja sitä myötä tulot pienenevät. Valmisteilla on kirkkolain muutos, jonka mukaan jokainen seurakunta kuuluisi jatkossa seurakuntayhtymään. Kyseessä on väljä puitelaki, joka antaisi mahdollisuuden ottaa huomioon paikallisia ja alueellisia seikkoja lakia sovellettaessa ja seurakuntayhtymän perussopimusta laadittaessa.

Ajattelen, että meillä Kalajoella on lähtökohtaisesti hyvät valmiudet sopeutua tähän lakimuutokseen, jos se toteutuu. Kalajoen rovastikunta on jo vuosien ajan valmistautunut yhteistyön tiivistämiseen ja hakenut myös rakenteellisia vaihtoehtoja. Kuntakentän ratkaisut luonnollisesti vaikuttavat myös seurakuntarakenteeseen, mutta on hyvä, että kirkko ennakoii ja varautuu omalta osaltaan mahdollisiin muutoksiin.

4. Mitä nykyisiä työmuotoja haluaisit erityisesti painottaa ja mitä uusia työmuotoja nostaisit esiin tulevaisuudessa?

Lapsissa ja nuorissa on meidän ja koko kirkon tulevaisuus. Rippikoulu on kirkon paras tuote ja se kokoaa Kalajoella edelleen koko viisitoistavuotiaiden ikäluokan. Näen tärkeänä, että rippikoulun ympärillä – ennen ja jälkeen – on toimintaa, joka edelleen tukee ja vahvistaa sitä seurakuntayhteyttä, joka rippikoulun myötä nuorille syntyy.

Olen avoin uusille toimintaideoille, vaikka toisaalta näen, ettei moninainen touhuaminen ole varsinaisesti seurakunnan ydin.

Ajattelen, että matkailijoiden palvelemisessa olisi kehittämisen mahdollisuuksia.

5. Mitkä ovat vahvuutesi isossa työyhteisössä hoitaa ristiriitatilanteita?

Haluan tarttua rohkeasti vaikeisiin tilanteisiin. Mielestäni on tärkeää tunnistaa ristiriidat nopeasti. Koen tärkeäksi tarttua niihin viipymättä, kaikkia osapuolia kuunnellen ja ratkaisua yhdessä etsien. Haluan olla kaikissa tilanteissa rohkaiseva ja kannustava esimies.

Ehkä tähän vaikuttaa se monipuolinen elämänkokemus, jota on kertynyt myös lähetystyössä. Angolassa ollessa opin rukoilemaan, mutta käsitin myös, ettei se yksin auta ongelmien ratkaisussa. Ne on uskallettava kohdata ja käsitellä.

Olen saanut kasvaa ja kehittyä johtajana alkaen Kalajoen kappalaisen virasta, jossa sain mielestäni varsin suurta vastuuta kirkkoherran viransijaisena, Raution kappeliseurakunnan toiminnasta ja eri työaloista vastaavana. Alavieskassa olen kantanut kirkkoherrana vastuuta ainoana pappina ja koko työyhteisön esimiehenä.

Lisäksi olen tullut valituksi kirkolliskokousedustajaksi, kirkkohallituksen täysistunnon pappisjäseneksi sekä Pappisliiton ja Kirkon akateemisten puheenjohtajaksi. En tiedä, kertovatko nämä luottamustehtävät vahvuuksistani ristiriitojen käsittelyssä, mutta ovat kuitenkin rohkaisseet toimimaan johtajana.

6. Miten sitoutunut olet hoitamaan tehtävää, jos sinut valitaan Kalajoen kirkkoherraksi?

Kirkko on minulle rakas, samoin Kalajoen seurakunta. Koe, että minulla on vahva pappisidentiteetti ja nimenomaan pappina toteutan sitä kutsumusta, joka minulla on. Tästä lähtökohdasta olen hakenut Kalajoen seurakunnan kirkkoherran virkaa.

Minulta on kysytty, olenko menossa politiikkaan. Olin edellisissä eduskuntavaaleissa Keskustan ehdokkaana. Kokemus oli hyvin myönteinen, vaikkei tavoite täyttynytäkään. Vaalien jälkeen eikä sitä ennenkään minulla ei ole ollut mitään poliittista tehtävää. Puolue ei ole myöskään kysynyt minua ehdolle seuraaviin vaaleihin, enkä tiedä, mitä suunnitelmia Kalajoella tai lähiympäristössä on. Suhtaudun elämään ja sen tuomiin haasteisiin ja mahdollisuuksiin avoimesti. Nyt on kirkkoherranvaalin aika.

Jos minut valitaan Kalajoen kirkkoherran virkaan, haluan paneutua sen tuomiin haasteisiin ja palvella nöyrällä mielellä ja niillä lahjoilla ja osaamisella, mitä minulla on. Haluan luottaa siihen, että Jumalalla on suunnitelma niin Kalajoen seurakunnan kuin minunkin varalle.